

Conservació: El declivi en les poblacions d'amfibis

Bufo perigrines fou un dels primers indicadors del declivi dels amfibis. Antigament considerat abundant, fou vist per darrera vegada el 1989.[45] L'última vegada que crià en quantitats normals fou el 1987. El 1988 només se'n trobaren vuit mascles i dues femelles. El 1989, només se'n trobà un exemplar mascle, que fou l'última observació de l'espècie.

Des de la dècada del 1980 s'està produint un dramàtic declivi en les poblacions d'amfibis d'arreu del món, que es caracteritza per col·lapses en les poblacions i per extincions massives localitzades. L'any 1993, les poblacions de més de 500 espècies de granotes i salamandres dels cinc continents presentaven un declivi en la seva població. El declivi dels amfibis està afectant milers d'espècies en tota mena

d'ecosistemes, per la qual cosa ha estat assenyalat com una de les amenaces més crítiques a la biodiversitat global.

Els declivis i extincions massives en les poblacions d'amfibis són un problema local amb complexes causes globals. Entre les causes es troben: augments en l'índex de rajos ultraviolats (conseqüència del debilitament de la capa d'ozó), nous predadors als ecosistemes actuals (espècies introduïdes), fragmentació i pèrdua d'hàbitat, toxicitat i acidesa ambiental, malalties emergents, canvi climàtic, i interaccions entre tots aquests factors.

Inicialment, els informes sobre el dramàtic declivi dels amfibis no foren presos en compte per tota la comunitat científica, i alguns científics argumentaven que les poblacions dels amfibis, com els altres animals, varien amb el temps. Actualment existeix el consens que han tingut lloc alarmants declivis en les poblacions d'amfibis de tot el globus, i s'espera que els declivis continuïn augmentant.

Com que la majoria dels amfibis estan exposats tant a hàbitats terrestres com aquàtics, i tenint en compte que la seva pell és altament permeable, es creu que els amfibis poden ser més sensibles a les toxines del medi ambient, o als canvis en els patrons de temperatura, pluges o humitat que altres espècies de vertebrats terrestres. Els científics estan començant a descriure els amfibis com "canaris en una mina de carbó", en referència a un indicador de la contaminació generada per l'activitat humana, i creuen que probablement aviat es començaran a veure afectades altres espècies d'animals.

Davant el nombre creixent d'espècies amenaçades, s'ha implementat una estratègia de conservació a nivell internacional per tal de combatre les múltiples causes del declivi dels amfibis. Els principals mètodes utilitzats són la protecció dels hàbitats naturals, la cria en captivitat, la reintroducció d'amfibis i l'eradicació de determinades espècies invasores.

Font: Viquipèdia

